

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

พ.ศ. ๒๕๓๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๘

เป็นปีที่ ๕๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งเทศบาลเมืองโดยเปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เป็นเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และมาตรา ๑๓๖วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร พ.ศ. ๒๕๓๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงฐานะเทศบาลตำบลตะพานหิน อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร เป็นเทศบาลเมืองมีชื่อว่า “เทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร ไว้ดังนี้

หลักเขตที่ ๑ ตั้งอยู่ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางสายสะพานหิน - วังสำโรง (สายเก่า) ไปทางทิศเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร และห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๘ ชุมแสง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางสายสะพานหิน - วังสำโรง (สายเก่า) ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๘ ชุมแสง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) และข้ามแม่น้ำน่าน ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่านฝั่งตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านถนนริมน่าน และข้ามทางรถไฟสายเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันออก ตรง กม. ๓๒๐+๒๑๐

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ไปทางทิศเหนือ ตรง กม. ๐+๕๘๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ไปทางทิศเหนือ ตรง กม. ๒+๐๔๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ตรง กม. ๒+๐๔๐ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ไปทางทิศใต้ ตรง กม. ๒+๐๔๐ ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ วังชมภู - ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม

ไปทางทิศใต้ ตรง กม. ๐+๘๑๐ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ข้ามทางรถไฟสายเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางรถไฟสายเหนือฟากตะวันตก ตรง กม. ๓๑๗+๘๐๐

จากหลักเขตที่ ๘ เลียบริมทางรถไฟสายเหนือฟากตะวันตก ไปทางทิศใต้ถึงหลักเขตที่ ๙ ซึ่งอยู่ริมทางรถไฟสายเหนือฟากตะวันตก ตรง กม. ๓๑๗+๐๐๐

ด้านใต้

จากหลักเขตที่ ๙ เป็นเส้นตั้งฉากกับริมทางรถไฟสายเหนือ ฟากตะวันตก ตรง กม. ๓๑๗+๐๐๐ ไปทางทิศตะวันตก ผ่านทางสายสะพานหิน - บางมูลนาก ผังตะวันออก และผ่านถนนริมถนน ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ในแม่น้ำน่าน ห่างจากผังตะวันออก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐ เมตร กับริมแม่น้ำน่านผังตะวันออก ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๗๐ แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๗๐ แยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๗ และทางสายสะพานหิน - วังสำโรง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ข้ามแม่น้ำน่าน และผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๘ ชุมแสง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๘ ชุมแสง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) ไปทางทิศตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๒๐๐ เมตร กับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๑๘ ชุมแสง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ (สะพานหิน) ไปทางทิศเหนือ ผ่านทางสายสะพานหิน - วังสำโรง และทางสายสะพานหิน - วังสำโรง (สายเก่า) บรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๕ ในระหว่างดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองสะพานหิน ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งคณะเทศมนตรีเทศบาลตำบลสะพานหิน ซึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้

ใช้บังคับ เพื่อดำเนินกิจการในหน้าที่ของคณะกรรมการเทศบาลเมืองตะพานหินไปพลางก่อนจนกว่า
คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ เข้ารับหน้าที่
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

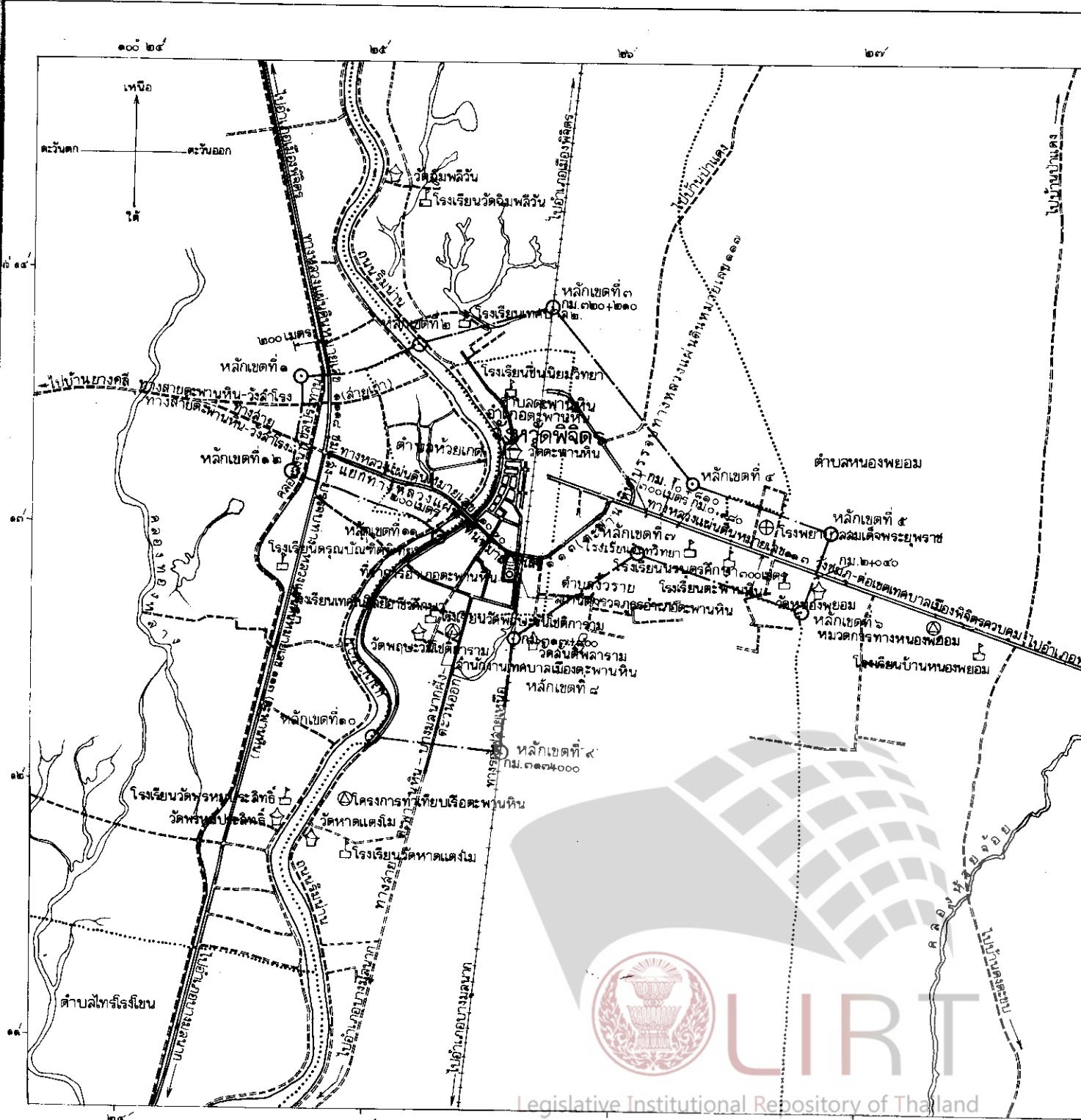
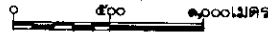
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลเมืองสะพานหิน จังหวัดพิจิตร

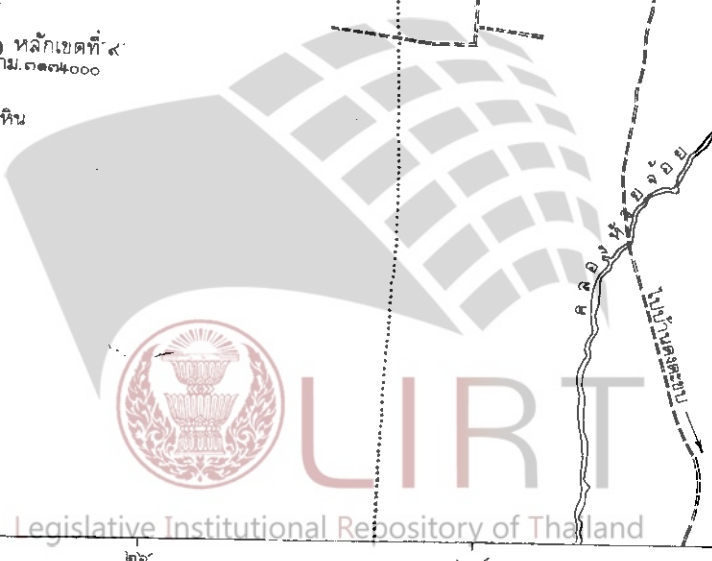
พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

เครื่องหมาย

- เขตเทศบาล
- ที่ว่าการอำเภอ

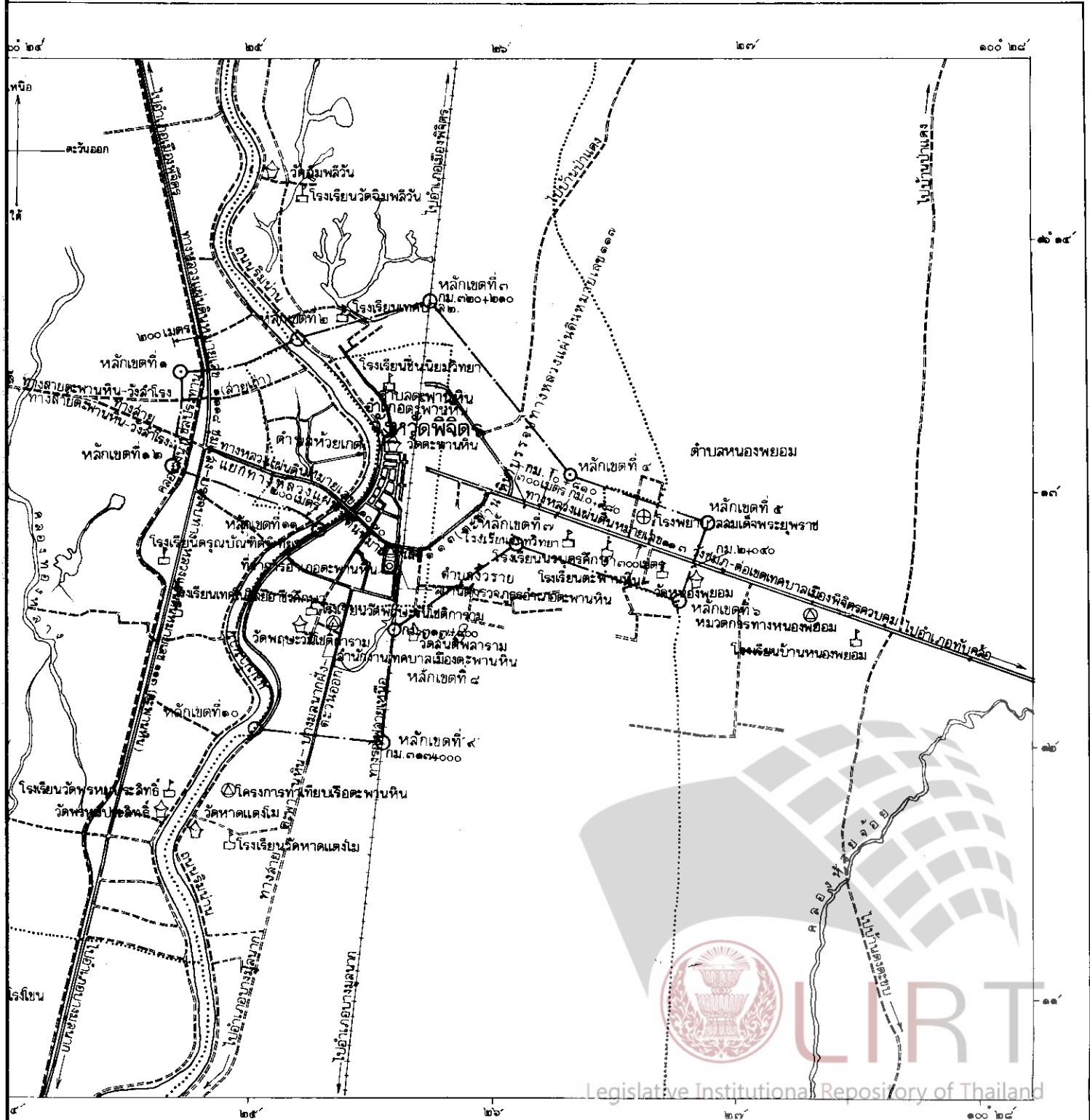
ท.ส. - สุร

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากเทศบาลตำบลตะพานหิน ในท้องที่ตำบลตะพานหิน ตำบลจรัลราช ตำบลห้วยเหตุ และตำบลหนองพยอม มีสภาพความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มขึ้น สมควรเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลเมืองตะพานหิน จังหวัดพิจิตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้